

2173.

Ty, ju - ná - čku, vtá - čku, ty ma - lé ju - ná - čku, ty ne - se - ješ, ne - vo - řeš, jenom dycky
 ho - du - ješ, má - lo máš. Ne - chtě - la s na - mi Ba - bu - ška hrá - ti, mu - se - ly jsme ju
 za vla - sy rvá - ti. Za ty je - jí pa - če - se, proč o - na jich ne - če - še, hrá s nama, hrá, le - bo vlasý dé.

Ty, junáčku,¹⁾ vtáčku,
 ty malé junáčku,
 ty neseješ, nevořeš,
 jenom dycky hoduješ,²⁾
 málo máš.
 Nechtěla s nami Babuška hráti,

musely jsme ju za vlasý rváti.
 Za ty její pačese,
 proč ona jich nečeše,
 hrá s nama, hrá,
 lebo vlasý dé.

1) střižičku,

2) landuješ,

Když dozpívají, »luňák« zahodí kolek co nejdále a zadní děvce běží pro něj, an zatím luňák třikrát obíhá řadu těch děvčátek. S kolkem-li spíše doběhne, než luňák třikrát obejde, tedy se hra prosto opětuje. Pak-li luňák spíše děvčata obejde, než ona s kolkem došla, tedy tatohle musí sama za luňáka vně děvčat s kolkem státi, an dřívější »luňák« k děvčatům ostatním se připojuje.

4. Hra na husy, na mostek a podobné

Děvčata stojí řadem. První v řadě jest houser neb husa zlá; hospodyň a hospodář o sobě stojí a ruce drží spolem vyzdvižené jako bránu, zpěvem s husou zlou rozmlouvajíce. Uiní se husy, že chodily na oves. Zadní se zajímává a tak pořád, až jsou zajaty všechny.

2174.

Hu - sa zlá, Bo - hu ne - mi - lá! Kam po - le - tíš? Do U - her. pře - ce skrz tě
 Co tam bu - deš dě - la - ti?
 Své hu - sá - tka pá - sa - ti.
 A já ti jich se - be - ru.
 A já se tě ne - bo - jím,
 po - le - tím. Hu - sa zlá, ga ga ga ga ga.

Husa zlá, Bohu nemilá!
 Kam poletíš? Do Uher.
 Co tam budeš dělati?
 Své husátka pásati,

a já ti jich seberu.
 A já se tě nebojím,
 přece skrz tě poletím.
 Husa zlá, ga ga ga ga ga.

Nyní gagotajíc běží skrze ruky pozdvižené; děvce poslední, nevysmekne-li se, bývá zajímána, načež na straně státi neb seděti musí a vlkem jest; a tak pořád, až se toho po straně stání všem děvčám dostalo. Když všechny jsou pozajímány, tu se hospodář na zlou husu domlouvá: